

hvem han kunde vente et vist Samarbejde, skulle staa Arm i Arm med de Partier, han staa imod. Min Gruppe fralægger sig Skylden derfor. Det skyldes den ministerielle Stædighed, jeg har talt om, som ikke bygger paa andet end dette: Jeg vil! Jeg har i alt Fald ikke kunnet se nogen som helst fornuftig Grund. Men da Forholdet er dette, opfordrer jeg indtrængende mine Meningsfæller og andre ærede Medlemmer, der mene, at man her skal sætte politisk Pedanteri til Side og tage rimeligt Hensyn til andre Mennesker her i Landet, til at stemme for de Ændringsforslag, hvorved Fagskolebevillingerne sættes op til det ringe Beløb, de have udgjort det foregaaende Aar, og hvorved Tanken om at slaa dem ihjel mod hele Standens Villie opgives. Det drejer sig særlig om Bevillingerne til Teknisk Skole og Haandværkets Fagskoler; men man kan ogsaa tage Fagskoler med fra nogle andre Erhverv og maaske ogsaa den lille Bevilling, som ikke angaar en egentlig Fagskole, men en Skole for Opdragelse af unge Piger fra Kolonierne. Ogsaa den, mener jeg, vi bør tage med. Men det, jeg her har sagt, har jeg særlig udtalt paa den industridrivende Befolknings Vegne her i Landet og med dens Fagskoler for Øje.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Det var et voldsomt Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Man skulde tro, at om ikke hele Verden, saa dog i det mindste Landet vilde ophøre at eksistere, hvis disse af ham omtalte Bevillinger blev nægtede. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad det er, Sagen drejer sig om. Det er nogle Bevillinger til Fagskoler, og Spørgsmaalet er, om Staten skal opretholde en Skomagerekole for Svende, en Barberskole for vordende Barberer og en Urmagerskole for vordende Urmagere. Nu siger det ærede Medlem, at det er Ministerens Stædighed, hvorpaa det hele strander. Det er ikke rigtigt. Finanslovkommissionen har ment, at disse Bevillinger uden Skade for Samfundet og uden Skade for Industrien kunde ophæves, men Ministeriet har taget mildt paa denne Sag, idet det har foreslaaet at nedsætte Bevillingen med det halve nu og nedsætte den anden Halvdel med $\frac{1}{4}$ i de to følgende Aar. Det ærede Medlem maa se betydelig anderledes paa dette Forhold end jeg, naar han kan tro sig berettiget til at hidse op Stemningen mellem Land og By for disse Smaabevillingers Skyld. Naar det

ærede Medlem vil undersøge Finansloven, vil han opdage, hvilke store Bevillinger der er foreslaaet til Byerhvervene lige saa vel som til Landbrugserhvervene. Det viser sig f. Eks., at der i Aar er foreslaaet 15,000 Kr. til det tekniske Selskabs Skole i København og fremdeles 27,000 Kr. til Udvidelse af den samme Skole. Og til de tekniske Skoler ude i Landet ere vi stadig gaaede til Forhøjelse af de Bidrag, de modtage. I 1907—08 bevilgede Rigsdagen 175,000 Kr. plus 10,000 ekstraordinært som Tilskud til de tekniske Provinssskoler. I 1908—09 blev Bidraget forhøjet til 225,000 Kr. plus ekstraordinært 10,000 Kr., og saa blev der bevilget 15,000 Kr. til Skoler med Undervisning af mere almindennende Art udover den store Bevilling, jeg her har nævnt. I 1911—12 blev det ordinære Driftstilskud forhøjet med 10,000 Kr. til 235,000 Kr., medens det sidstnævnte Tilskud 15,000 til de Skoler, der have videregaaende Almenuddannelse, blev bibeholdt. Saaledes kan jeg nævne mange Eksempler, og det ærede Medlem skal ikke kunne bebrejde Ministeriet, at vi ikke have Interesse for Byarbejderne. Ere disse smaa Bevillinger, der her er Tale om noget, det er værd at tage saadan paa Veje for? Og tror det ærede Medlem ikke, at Haandværket fremdeles vil trives, fordi vi ikke have Skoler for Garvere, Urmagere og Skomagere? Der er heldigvis Mestre, der uddanne Lærlinge og det paa forsvarlig Maade. Ved Siden deraf er der Teknologisk Institut, der mere og mere tager sig for at meddele saadan faglig Uddannelse. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at Industri og Haandværk staa nok og Landet ogsaa, fordi disse Bevillinger efterhaanden stryges.

Det ærede Medlem beklagede, at man ikke havde faaet et Ministerium for Haandværk og Industri. Jeg ved sandelig ikke, hvad det skulde have hjulpet. Jeg tror ikke, at Haandværk og Industri have Grund til at beklage sig over, at de hidtil have sorteret under Indenrigsministeriet. Jeg tror netop, de have Grund til at være glade for den Velvillie og Hensynsfuldhed, der har været vist disse Institutioner i lange Tider af Indenrigsministeriet. Og det ærede Medlem vil se, at dette Ministerium har maattet gaa til Forslag om Nedsættelse af meget betydelige Beløb, der hidtil have været tilstaaede til Landbrugserhvervene. Ministeriet har ikke gjort Forskel. Ministeriet repræsenterer ikke noget Parti, der vil gøre Forskel mellem By og Land. Vi ville være saa retfærdige, vi kunne være, overfor baade By og Land, men naar vi staa overfor en saadan